

overgaaet fra at være paa ubestemt Tid til at være paa bestemt Tid. Under den Sag, som Lieutenant Schjonning derefter anlagde mod Helsingørs Commune, intervenerede Indenrigsministeriet paa Statskassens Begne, men ved Høiesteretsdommen af 16de Februar 1863 forfattedes Indenrigsministeriets Indsigelse, og det er ved bemeldte Dom statueret, at en udcommanderet Officeers Ret til Qvarterpenge af Garnisonsbyen er uafhængig af, om han der har Beboelsesleilighed under Udcommandoen henstaaende for sin Regning eller ikke.

Efterat bemeldte Høiesteretsdom er falden, har Indenrigsministeriet efterhaanden fra efternævnte Communer modtaget Andragender om Godtgjørelse af Statskassen til Berigtigelse af henstaaende Krav paa Qvarterpenge fra ugifte Officerer under deres Udcommando fra Garnisonsstedet. Disse Krav udgjøre i Henhold til vedlagte, efter foretagne Revision af de foreliggende Andragender affattede Fortegnelse:

for Helsingør Commune.....	1,773 Rbd.	30 $\frac{1}{8}$ §.
— Nyborg —	459 —	58 —
— Fredericia —	361 —	48 —
— Næstved —	189 —	
	<hr/>	
	2,783 Rbd.	40 $\frac{1}{8}$ §.
hvortil kommer Renter af det Lieutenant Schjonning ved Høiesteretsdommen tilkjendte Beløb	35 —	69 —
	<hr/>	
	2,819 Rbd.	13 $\frac{1}{8}$ §.

En Opgjørelse over samtlige henstaaende uberigtigede Krav af den omhandlede Art vil vanskelig kunne tilveiebringes, medmindre formeligt Proclama herom bliver udstedt, men en saadan Foranstaltning, imod hvilken der med Høie kan reises Betænelighed, er formeentlig heller ikke nødvendig, idet Krigsministeriet har erklæret, at forsaavidt der udenfor de alt foreliggende Andragender endnu maatte fremkomme Krav fra en eller anden enkelt Officeer, dette da vil være af aldeles forsvindende Betydning.

Af de ovennævnte Krav vedkommer kun en mindre Deel, til Beløb 246 Rbd. 37 $\frac{1}{15}$ §., Tiden efter den 1ste Januar 1851, fra hvilket Tidspunkt Statskassen i Henhold til Lov af 29de December 1850 §§ 1, 2 og 9 vil have fuldt ud at godtgjøre vedkommende Commune de omhandlede Qvarterpenge.

Hvad den forudliggende Tid angaaer, tilveiebragtes den Indqvarteringsgodtgjørelse, som kunde tilkomme Kjøbstæderne, ved Hjælp af den ved Lov af 20de Juni 1850 § 1, d, jfr. Lov af 29de December 1850 § 1, nu ophævede saakaldte Indqvarterings-Hjælpeffat. Ifølge den da bestaaende Ordning blev Indqvarterings-Hjælpeffattens aarlige Beløb, der udgjorde 54,500 Rbd., liget paa samtlige Kjøbstæder saaledes, at hver Kjøbstad, hvad enten den var belagt med Indqvartering eller ikke, blev ansat til et efter dens Tilstand og Evner afpasset Bidrag af fornævnte Beløb; dette Bidrag var vedkommende Kjøbstads Ansættelsesfum, men denne blev dog i Virkeligheden ikke saaledes at tilsvare; de ikke beqvarterede Kjøbstæder havde nemlig kun at tilsvare $\frac{1}{3}$ af deres Ansættelsesfum; de beqvarterede Kjøbstæder havde, naar deres Ansættelsesfum var lig med den dem tilkommende Indqvarteringsgodtgjørelse, Intet at tilsvare, og Intet at fordre; var Ansættelsessummen større end den dem tilkommende Godtgjørelse, maatte de tilsvare $\frac{1}{3}$ af Forskjellen; i det ombendte Tilfælde nød de $\frac{1}{3}$ og senere, nemlig ifølge Kongelig Resolution af 29de August 1818 (Canc. Circ. af 3die September 1818), kun $\frac{1}{4}$ af Forskjellen. Da der nu ved Hjælp af Indqvarterings-Hjælpeffattens Overtid er opsparet en særlig Fond, den saakaldte Indqvarteringsfond, synes de heromhandlede Efterkrav at maatte falde denne Conto til Last, men da denne Fonds Renter ifølge Lov af 29de December 1850 § 5 forlods anvendes til Hjælp til Dækning af de af Statskassen efter bemeldte Lov overtagne Indqvarteringspræstationer, vil Godt-